

bliver forhøjet paa den Maade, som her foreslaaet — saa vil man sikkert kunne paaregne, at Oflagisten vil udgjøre ikke, som her er antaget 3,500,000 Kr., men 4,900,000 Kr., og det er 1,400,000 Kr. mere. Fremdeles undrer det mig i højeste Grad, at den høitærede Minister antager, at Brændevinsafgiften vil formindste Forbruget med omtrent Halvdelen. Det er ikke mere end 2—3 Aar siden, at den høitærede Minister udtalte noget aldeles Forskjelligt herfra i Folkethinget. Der var den Gang indbragt et privat Lovforslag, som foreslog en Brændevinsafgift af 2 Kr. pr. Pot ren Spiritus, og ligeoverfor denne Afgift udtalte den meget ærede Minister, at denne Afgift maatte antages at ville formindste Forbruget med en Trediedel. Nu foreslaar den høitærede Minister en halv saa stor Afgift og antager, at den vil formindste Forbruget med Halvdelen. Vil man anstille en Beregning paa Grundlag af, hvad den høitærede Minister jagde i 1887, maa man gaa ud fra, at en Afgift af 1 Kr. pr. Pot ren Spiritus vil formindste Forbruget med en Fjerdedel, og det vil jeg ogsaa antage, den gjør, men derved komme vi rigtignok ogsaa til ganske andre Resultater, thi saa vil Brændevinsafgiften indbringe 11 $\frac{1}{4}$ Mill. og Ølstaten 4,900,000, altsaa indbringe tilfammen noget over 16 Mill. Kr. Netto. Naar man derfra trækker 2,700,000 Kr., som Staten hidtil har havt i Indtægt af Brændevinsafgiften, saa bliver der tilbage henved 14 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvilket altsaa vilde være det Beløb, der skulde foredeles mellem Staten og Kommunerne. Dette bliver altsaa paa det Nærmeste 6 Mill. Kr. mere, der kan paaregnes af nærværende Lovforslag, end Regjeringen har paaregnet. Jeg antager, at den høitærede Minister vil kunne give en Forklaring af, hvorpaa han i Modspætning til, hvad han tidligere har udtalt her i Thinget, støtter sin Forudsætning om en saa overordentlig Nedgang i Forbruget, thi det strider mod alle de Erfaringer, man andetsteds har havt i saa Henseende. Tvertimod har det vist sig, at naar der er blevet paalagt høie Statter af den Art, have de i alt Fald virket meget langsomt, thi Banens Magt er meget stærk og bringer de hidtidige Forbrugere til hellere, i alt Fald i et vist Omfang, at betale en Del af den store Afgift, end ganske at give Afkald paa den Hjælpelse, de ere vante til. Det er altsaa mellem 13 og 14 Millioner Kr., at den nye Stat andrager, som den høitærede Regjering vil paalægge, og det Spørgsmaal maa da ligge meget nær: Hvorledes har den ærede Regjering tænkt sig at anvende disse 13—14 Mill. Kr? Nu værger den høitærede Mi-

nister sig aldeles bestemt imod, at han har tænkt paa at staffe Statskassen Indtægt i andre Diemed, end her ere nævnte, og naar den høitærede Minister siger det, er jeg ikke berettiget til at udtale nogen Tvivl derom, men jeg kan ikke negte, at for mig, ligesom for enhver Anden, maa det stille sig saaledes, at der gjennem denne Stat vil fremkomme en meget betydelig forøget Indtægt for Statskassen. Selv om de hidtil af Regjeringen forelagte Lovforslag skulde blive gennemførte, selv om Halvdelen af Staten skulde gaa til Kommunerne, og selv om det af Regjeringen forelagte Toldlovsforslag skulde blive vedtaget, vil der desuagtet fremkomme et betydeligt Overskud for Statskassen, der kan anvendes til andre Diemed, og vi vide jo meget godt, hvilke andre Diemed det er, der ligge Regjeringen ganske særlig paa Hjerte. Dersom Folkethinget støttet paa den høitærede Ministers Beregning, vedtog disse Love, vilde den ærede Regjering, selv om den ikke har havt til Hensigt — hvad den ikke har — at benytte Pengene i andre Diemed, dog have den Fornøielse derigjennem at faae adskillige Millioner til Anvendelse for sine Fæstninger. Det vilde være Resultatet, skjøndt det ikke er Diemedet. Det vilde være Virkningen af denne Lov, at der vilde blive adskillige Millioner Kroner tilovers til Fæstninger. Jeg antager derfor, at der, som den høitærede Minister allerede selv har antydet, ikke kan komme Noget ud af nærværende Lovforslag, før vi se Toldlovsforslaget. Naar vi se Toldlovsforslaget her i Thinget, vil dette Forslag ganske sikkert kunne blive taget frem til Behandling, og man vil da benytte det Forslag, der her ligger for os, i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Beslutning, saaledes at man lader Brændevinsafgiften udgaa, men Ølstaten blive staaende som et Supplement til Toldloven. Men dette Thing vil paa ingen Maade modtage dette Forslag, eller vedtage det paa anden Maade, end som et Supplement til Toldloven. Thinget kan ikke gennemføre dets Behandling og endnu mindre vedtage det selvstændigt, saaledes som det er kommet til os.

A. Sørensen: Særkjendte for det foreliggende Lovforslag er jo det, at Lovforslaget skal have en særegen moralsk Karakter. Det, der bærer Lovforslaget frem, er i første Række Moraliteten. Den høitærede Finansminister udtalte i Dag, at det første Formaal med Lovforslaget var dette, at modvirke Drifkeriet; den ærede Finansminister udtalte det Samme i Landsthinget